

Så har jag fått erfarit
 Och bättre lärt förstå;
 Att werlden hon kan lära
 En yngling uti tid,
 Att dygd och seder bära
 Och lefwa stadelig.

9.

Adjs, Adjs min fader,
 Adjs, adjs min mor,
 Adjs, adjs min syster
 Också min låra bror.
 Adjs du wackra Stockholms stad,
 Adjs farwål min Nos,
 Adjs ni alle gode wänner
 Nu reser jag min los.

Se Solen hur hon lyser
 Så klar och dagelig,
 För andra Gofars ögon,
 Men synes mörkt för mig;
 Se dimman för min ögon,
 Se sergen uti mig,
 Det hafwer jag för tiden
 Då jag war liderlig.

2.

Ack, hörer mig min Fader,
 Jag falla will på knä
 Ack, hören mig min Fader
 Jag beder, hör min bön!
 Olyckan på mig hastar
 När jag till werlden född,
 Till dess jag döe en gång.

Säljes i Björnståhl's Bokhandel i Stockholm.

Stockholm, tryckt hos J. Hörberg, 1825.

3.

Min Fars och Mors förmaning
 Jag sällan lydde åt,
 Allt hvad de mig förmanade
 Det höllt jag oförskämt.
 Se'n föll det mig i sinnet,
 Att jag en flicka tog,
 Hon var allt upp från landet,
 Och flyktighet tilltog.

4.

Min ungdoms fel och brister
 Jag sjelf bekänna vill,
 För mycket har jag felat
 Och mera lägges till.
 Den lägaste gårdsgården
 Vill alla öfvergå,
 Allt ondt som nu bedrifves,
 Vill de mig skylla på.

5.

Ondt sällskap jag jemnt sökte
 Och Skallkar följt i lag,
 I kortspel och i bränvin
 Mitt nöje alltid var;

Nu har jag fått erfärit,
 Att werlden swelkfull är,
 Det har jag fått erfärit
 Se'n jag war femton år.

6.

En ros har jag planterat,
 Som i mitt hjerta står;
 Hon är så hårdt inneswad,
 Hon aldrig ur mig går.
 Nej förr skall mesing wara gull
 Och jag blir lagder uti mull
 Och sist i lust skall fångas,
 Förr'n jag blir swelkfull.

7.

Jag inte kan förtiga,
 Att jag en fästmo har,
 En ung och wacker flicka
 Stor kärlek hon mig bar.
 För henne vill jag lefwa
 För henne vill jag dö,
 För henne vill jag wäga
 Mitt hjerteblod så röd.

8.

Gast jag ostadig varit
 Ut i min ungdoms-år,